

1. הלידה: אומנות

הסרט נולד כאומנות. שה' קנים בעלי יוזמה ראו בו מכשיר לביטוי שאיפותיהם האומנותיות. ההוצאות היו מעטות. המכשירים פשוטים, הסרט קצר. היצירה המפיקה-שחקן היה מוכר את תוצרתו לבעל חדרי הראינוע. לא היתה עליו שום השפעה של אנשי כספים. הוא היה

חופשי. הסרט היה מכשיר ישיר להעברת חוויה מסוימת מלב השחקן אל לבו של הצופה. בזאת לא היה הבלד בין הסרט ובין היצירה הקלאסית, הפסל, הספר, הסימפונייה. אולם אידייליה זו הופרעה חיש מהר. עם דרישת הקהל עלו בקפיצות ענק אורכו של הסרט והוצאותיו. האמן נתחב לפנה. נעלם. במקומו באו התעשיין, המשקיע, הבנקאי.

3. התוצאה: השיגרה

הוליווד פוחדת מן החדש כמו עכבר מפני החתול. החדש יכול להוביל לכשלון, לאבדון מיליוני הדולארים המושקעים בסרט. לכן היא פונה אל הישן, אל הבדוק.

נושא של סרט שהצליח פעם, סימן שיצליח שנית, שלישית, ופעם המאה, האלף, ואולי המיליון. הקהל בא בהמוניו לראות סרט של טרוץ? יש לפטם אותו במאות סרטי טרוץ, הדומים זה לזה כביצה אחת לשניה. הקהל קנה כרטיסים לסרט על המערב הפרוע, לסרט "מוסיקלי", לסרט בלשי — סימן שיש לרוש עד אין סוף בסרטים מעריבים, מוסיקליים ובלשיים. מכאן החדגוניות האיומה של הסריה, שאין להבינה מבלי לתפוס את הרקע הכספי.

2. האלי: הטכניקה

הסרטים הראשונים צולמו במכשירים פשוטים, בפינה של חדר. ותיקי השחקנים עוד זוכרים כיצד צולמו ב' חדר אחד שלושה סרטים ב' עת ובעונה אחת, כשתזמור רת קטנה מנגנת ליד כל מצ' למה כדי להשרות על השח' קנים את מצב הרוח המת' אים.

מאז השתנה הכל. המפיק אינו מצלם, ועל אחת כמה וכמה אינו משחק. הוא יר שב כמלך על מתקן מיוחד מניע כמצביא צבא של שחק' גים, מומחים בעשרות ש' חים שונים, צלמים וניצבים. מכשירים יקרי ערך מונעים על כותקנים מתאימים. צבא של עובדים מקים ערים של' מות כדי לצלם כמה תמונות, טס במטוסים יקרים כדי לצ' לם תמונה של נוף מלאכותי. התוצאה היא שהסרט אינו יכול לפנות עוד לטעמו של חוג מובחר. אם אלף צופים הספיקו כדי לשלם בעד סרט בשנת 1910, הרי דרוש היום קהל של מיליונים רבים כדי להחזיר את הוצאות הייצור. המכנה המשותף הנמוך ביר' תר הפך לרמה אומנותית של המכשיר עצום ההשפעה. ה' סרט חייב למצוא חן בעיני הסוחר העשיר ועוורת הבית' בעיני איכר הודי מרוד ובט' לן עשיר בבייגוס-אירס.

אם הסרט עלה פעם 300 לירות, הרי היום מגיעות ה' הוצאות לפעמים לשני מ' ליוו לירות. וסכומים כאלה יכולים לשלם רק מיליוני צופים.

4. המשיכה: הכוכב

החוליה המכרעת במכונת השי' חק הוא הכוכב. הוא אינו צריך להיות שחקן טוב, הוא אינו צריך להיות גאון, הוא אינו צריך להיות חכם. הוא צריך למצוא חן בעיני הקהל. כי אם כוכב אחד מצא חן בסרט אחד. מובו מאליו שימשוך קהל לסרטו השני, השלישי, המאה. אפשר להבטיח שיוקו של הסרט הגרוע ביותר, אם מופיע בלוח המודעות שמו של חביב הקהל. ואיש (או אשה) זה, שיכול להיות בור גמור ובעל שיעור קומה רוחני של ילד, משפיע בכל תנועה על מיליונים, תסס את מקומם של גדולי הדורות — סופרים, מדינאים, מצביאים, שחקנים — כמעצב הדמות של האיש ברחוב.

